

Afsluiting 52ste seizoen

Aan het begin van de vakantieperiode horen we vandaag in alle teksten doorklinken het woord 'rust'.

Rust ondervind je daar waar je bij mensen thuis mag weten, waar je geborgen en veilig weet.

Rust, even ont-haast met de Goed Nieuwsboodschappen, even ont-spannen, zo heeft men blijkbaar onderzocht en vastgesteld, surfmed.de zegt het immers, is noodzakelijk om een hartinfarct of hartfalen te krijgen.

Jezus zelf is zo'n bron van rust, van ontspanningen, zo hoorden we zojuist. In een andere evangelietekst, die we wellicht ook hadden kunnen gebruiken in deze viering spoort Hij zelf zijn leerlingen aan nadat ze druk in de weer zijn geweest om naar een rustige plek te gaan om uit te rusten.

Rust, vakantie, ontspannen en onthaasten zaken die dus goed passen in dat verhaal van die Man van Nazareth. Zaken die hij af en toe ook deed. Want als hij zich voorbereidde op een nieuwe stap in zijn leven trok hij zich terug in de woestijn of op een berg.

Vandaar dat ik deze overweging afsluit met een beeld van een jongeman boven op een berg met een tekst van Wim Holterman.

Straks bij de mededelingen zal ik nog iets meer zeggen bij het afsluiten van dit 52ste seizoen. Alles wat Wim Holterman in zijn tekst zegt, lijkt met vakantie, rust en onthaasten in tegenspraak, maar wie goed luistert zal horen dat wij zelf de lat

zo hoog leggen voor onszelf dat we die periode van vakantie
blijkbaar nodig hebben.

Als wij zoals het thema van deze viering luidt ons wenden tot
Jezus zullen wij rust vinden want zijn juk, dat wat hij van ons
vraagt een lichte last is, een te dragen last en daarbij wat hij
van ons vraagt, kent geen vakantie. Luister maar!

Jezus legt geen zware lasten
op onze schouders.
Hij vraagt van niemand
het onmogelijke.
Hij doet eerder een beroep
op het kind in ons.
Onbevangen, met een open hart
mogen we kijken
naar mens en wereld.
Vol bewondering en eerbied
mogen we God ontdekken
als de grond van ons bestaan.
Vrij en bevrijdend kunnen we
omgaan met anderen.
Jezus nodigt ons uit
om van harte en hartelijk
in het leven te staan.
Dan is niets te zwaar,
want liefde is toch
onze grootste krachtbron.

Aan het voorbeeld van Jezus
mogen we energie ontlennen
om in vrijmoedigheid
het beste van onszelf te geven.
Hij is geen dwingeland,

geen muggenzifter,
maar een levende uitnodiging
om mens van God te zijn.
Zijn zacht juk
houdt ons in evenwicht;
zijn lichte last
mogen wij van harte dragen.

Wim Holterman